

allerede er opført en Bygning til Bolig for den paagældende Embedsmand. Efter de Oplysninger, der for nylig ere komne os i Hænde, viser det sig imidlertid, at der i Lemvig er opført en Embedsbolig for den paagældende Embedsmand og Herredsfoged Bernth. Da han kom til Lemvig, fik han et Konsortium af Borgere til at bygge sig en Embedsbolig under Forbehold af, at han skaffede Ministeriets Approbation af, at det blev Embedsbolig i mindst 10 Aar. Ved Slutseddelen af 13. Marts 1904 mellem ham og vedkommende Konsortium blev dette vedtaget, og der blev derefter taget fat paa Opførelsen af denne Bolig, en smuk toetages Ejendom, indrettet tidssvarende paa alle Omraader og idyllisk beliggende med en stor gammel Have paa 4,000 Kv.-Alen. Vedkommende Embedsmand var selv Overarkitekt og fik det indrettet i et og alt, som han vilde, og efter at Bygningsinspektøren havde set, at den var, som den skulde være, flyttede Borgmesteren ind i Ejendommen. Det viste sig imidlertid, at vedkommende Mand var en noget vanskelig Herre og ikke let at komme til Rette med, jeg ved i øvrigt ikke, om det mulig var hans Frue, som ikke var lige saa elskværdig som han. I hvert Fald var det umuligt for det paagældende Konsortium at tilfredsstille Embedsmanden; der var stadige Rivninger og Kævlerier, han forlangte, at der skulde gøres mere og mere ved Bygningen, og i Stedet for, at denne oprindelig var kalkuleret til at skulle koste 21,000 Kr., kom den nu til at koste ca. 2,000 Kr. mere. Man troede saa, at endelig maatte Bygningen være helt færdig og i Stand til at tilfredsstille vedkommende Retsbetjent. Men der var stadig noget i Vejen, saa var der Røg, saa var der nogle Bræder, der skulde flyttes; kort sagt, der var bestandig noget, der skulde forandres. Og Lejekontrakten, som han havde lovet dem, kunde de ikke faa fra ham. Han henviste til, at Ministeriet ikke havde approberet Sagen, at de jo havde Slutsedlen, og at hans Ord maatte være lige saa godt som en Kontrakt. Almindelige Mennesker ville sikkert ogsaa tro, at naar den øverste Retsbetjent og Retshaandhæver i en By havde sat sit Navn paa en Slutseddelen, var den Sag i Orden, men det modsatte viste sig at være Tilfældet. Det gik endogsaa saa vidt, at vedkommende Herredsfoged til Slutning undlod at betale sin Leje, og der var saa ikke andet at gøre end at indkalde ham for Forligskommissionen. Det er jo lidt skævt, naar man skal til at indkalde Myndighederne

for Forligskommissionen for ikke at ville betale Leje; saa ser det galt ud for almindelige Borgere. Men der var intet andet at gøre, og først da vedkommende Sagfører havde henvendt sig til Amtet om at faa beskikket en Sættedommer, mødte Borgmesteren for Forligskommissionen, og der fremsatte han et Modkrav paa 200 Kr. 75 Øre. Forligskommissionen fik fat paa denne Sag og tilkendte Herredsfogeden de 75 Øre, de 200 Kr. kunde han ikke faa, og han maatte betale sin Husleje. Paa Grund af disse Trakasserier, den evindelige Udsættelse med Lejekontrakten etc. og hans stadige Krav om saa det ene, saa det andet, sagde Konsortiet til sidst: Naar vi nu ikke kunne faa en Ordning, ville vi ikke have mere med det at gøre, saa gøre vi ikke mere. Ja, saa vilde han flytte, og han opsagde saa Lejligheden til Fraflytning. Saaledes ere nu de Borgere stillede, der have handlet i Tillid til, at de havde afsluttet en Kontrakt og Slutseddelen med vedkommende Embedsmand, der havde lovet dem Ministeriets Approbation og Lejekontrakt. Nu ligge de med denne Ejendom, der er bygget paa et Strøg, som han ønskede, ikke paa et Forretningsstrøg, men en Ejendom, der ikke i en By som Lemvig egner sig til almindelig Brug. Men hvad der er mere mærkeligt, er, at Justitsministeriet allerede under 29. April forrige Aar har givet sin Approbation, og Lejekontrakten har altsaa vedkommende Embedsmand holdt tilbage. Det vare Borgerne i Lemvig uvidende om. Imidlertid er Sagen gaaet til Ministeriet. Den er kommen paa Finansloven, og Konsortiet, der ligger med Ejendommen, vil naturligvis faa et pekuniært Tab. Sagen er for dem inde i en ret uheldig Gænge. Ikke blot er det for de paagældende pekuniært set ubehageligt, men det er ogsaa uheldigt for Borgerne i en By, naar deres Borgmester og Byfoged stiller sig saaledes. Det sætter ondt Blod i Befolkningen, og det forrykker noget Retsbevidstheden. Det er vist alle enige om. Der synes at være noget underligt i, at den øverste Embedsmand optræder paa en Maade, som man mindst af alt skulde kunne vente af ham. Jeg tror derfor, at der er Anledning til at rette en Henstilling til den højtærede Minister, selv om Beløbet nu findes paa Finansloven. Der kunde vistnok være Anledning til at faa denne Sag undersøgt lidt nøjere. Den højtærede Minister kan jo holde de Penge tilbage. Jeg skal tilføje, at Konsortiet er villigt til at sælge Ejendommen til Staten